

Συμβολή στον Ἀντι-εκτρωσιακό Ἀγώνα

ΠΑΝΑΓΙΑ
Η
ΒΡΕΦΟ
ΦΙΛΟΥΣΑ
Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ
ΚΑΙ ΒΟΗΘΟΣ
ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΘΕΝΤΩΝ
ΕΥΧΑΙΡΕΣ

■ Ἀντίστασις καὶ προστασία ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσι

1986-2016: 30 χρόνια ἀπὸ τὴν ψήφιση τοῦ Ἐθνοκτόνου - «Ἐκτρωτικοῦ» Νόμου*

Καὶ ἡ ἐμβρυοκτονία συνεχίζεται...!

Εἰσαγωγικὸ Σημείωμα. • **Ὁ** π. Ἰωάννης Μέγιμεντορφ (†), στὸ πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίο του: «Ὁ Ὀρθόδοξος Γάμος» (ἐκδ. «ΑΚΡΙΤΑΣ», 2000, σελίδες 255), καὶ στὸ Κεφάλαιο XIV. Ἑκτρωση, μετὰ τὴν κατηγορηματικὴ ἀποψι, «ὅτι ὁ ὅποιος-δήποτε φόνος παραμένει, χωρὶς δικαιολογίες, φόνος» (σελ. 170), κλείνει ὡς ἑξῆς: • **«Συμπερασματικά, στοὺς Ὀρθόδοξους Χριστιανοὺς παρέχεται μιὰ σαφὴς καθοδήγηση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τους πᾶν ὡς αὐτὸ τὸ κρίσιμο θέμα, ἐφόσον λαμβάνονται ὑπόψη ἀπὸ Αὐτὴν οἱ προσωπικὲς καὶ οἰκογενειακὲς τους εὐθύνες. Ἀκόμη, οἱ ἴδιοι οἱ Ὀρθόδοξοι ὀφείλουν ἀναμφισβήτητὰ νὰ ἀνθίστανται** –προφυλάσσοντας τοὺς ἑαυτοὺς τους ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευση– **στὴν ὁποια κρατικὴ νομοθεσία ἐπιχειρεῖ μὲ τοὺς νόμους της νὰ ἀπενεχοποιήσῃ ἢ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν ἐκτρωση, καθὼς αὐτὴ ἢ ἀπελευθέρωση εἶναι ξεκάθαρο σημάδι τῆς ἀπανθρωπήσεως καὶ τοῦ κυνισμοῦ τῆς κοινωνίας μας.** • **Ὁφείλουν ὁμοῦ παράλληλα νὰ ἐνθυμοῦνται διαρκῶς, ὅτι μιὰ ἠθικῶς συνεπὴς στάση ἀπέναντι στὴν ἐκτρωση συνεπάγεται ταυτόχρονα καὶ μιὰ ἀμέριστη φροντίδα γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐξαθλιωμένων, πεινασμένων, ἀνεκπαίδευτων καὶ ἀνεπιθύμητων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔρχονται στὸν κόσμον χωρὶς καμμία διασφάλιση γιὰ ἀξιοπρεπὴ ζωὴ»** (σελ. 170). • **Ἀπαιτεῖται λοιπὸν εὐαισθησία καὶ ἀντίστασις σὲ κάθε μορφή ἐκκοσμικεύσεως, ἀπανθρωπή-**

σεως και κυνισμού* και όχι μόνο όσον αφορά τα παιδιά, τα όποια μάλιστα ύφίστανται σήμερα και νέες μορφές έξαθλιώσεως, αλλά και κάθε άνθρωπο –πάσης ηλικίας, ύφιστάμενο την ποικιλόμορφη βαρβαρότητα στην εποχή της «Οίκουμενικής Διακήρυξης για τα Άνθρώπινα Δικαιώματα» (Ο.Η.Ε., 10.12.1948, Άρθρα 30).

† ό 'Ω. κ' Φ. Κ., 2.8.2016 έκ. ήμ.,
† Άγλιου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου,
άνακομδή Λειψάνων

* * *

Πουός, άραγε, θυμάται την θλιβερή επέτειο τής ψήφισης, άπό την Βουλή τών Έλλήνων, του έπαίσχυντου και καταστροφικού Νόμου 1609/1986, με τον παραπλανητικό τίτλο: «Τεχνητή διακοπή τής έγκυμοσύνης και προστασίας τής υγείας τής γυναίκας...»¹, με τον όποιο ουσιαστικά «νομιμοποιήθηκαν» οι φονικές ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ;

Τριάντα (30) όλόκληρα χρόνια έχουν παρέλθει και τα άποτελέσματα αυτού του άνομου νόμου είναι όρατά και άπειλούν δημογραφικά, αλλά, τδ σπουδαιότερο, ήθικά και πνευ-

Τδ θαύμα τής ζωής!
Έμβρυο 20 εβδομάδων.

(*) Περιοδ. «Έλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οικογένεια», άριθμ. τεύχους 149/ Μάρτιος 2016, σελ. 3-11. Έπιμέλ. ήμετ.

1. Άναφέρει, μεταξύ άλλων, ό έπαίσχυντος «έκτρωτικός» νόμος 1609/1986:

«... **4.** Δέν είναι άδικη πράξη ή τεχνητή διακοπή τής έγκυμοσύνης πού ένεργείται με την συναίνεση τής έγκυου άπό γιατρώ μαιευτήρα-γυναικολόγο με την συμμετοχή άναισθησιολόγου σε όργανωμένη νοσηλευτική μονάδα, άν συντρέχει μία άπό τις άκόλουθες περιπτώσεις:

α) Δέν έχουν συμπληρωθεί δώδεκα (12) εβδομάδες έγκυμοσύνης.

β) Έχουν διαπιστωθεί με τα σύγχρονα μέσα προγεννητικής διάγνωσης ένδειξεις σοβαρής άνωμαλίας του έμβρύου πού επάγονται την γέννηση παθολογικού νεογνού και ή έγκυμοσύνη δέν έχει διάρκεια περισσότερο άπό είκοσι τέσσερις (24) εβδομάδες.

γ) Υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για την ζωή τής έγκυου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς βλάβης τής σωματικής ή ψυχικής υγείας της. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται σχετική βεβαίωση και του κατά περίπτωση άρμόδιου ίατρού.

δ) Η έγκυμοσύνη είναι άποτέλεσμα βιασμού, άποπλάνησης άνήλικης, αίμομιξίας ή κατάχρησης γυναίκας άνίκανης νά άντισταθεί και έφόσον δέν έχουν συμπληρωθεί δεκαενέα εβδομάδες (19) έγκυμοσύνης...».

ματικά την υπόσταση της Πατρίδος μας.

Ἐάν υπολογίσουμε ὅτι **πραγματοποιούνται περίπου 350.000-450.000 Ἐκτρώσεις ἐτησίως στὴν Χώρα μας** (σύμφωνα μὲ ἄλλους υπολογισμοὺς ἀνέρχονται στὶς 500.000, ποὺ εἶναι καὶ τὸ πιὸ πιθανὸ) καὶ πολλαπλασιάσουμε μὲ τὸ 30 (ἔτη), τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξης εἶναι **σοκαριστικό: 10,5 μὲ 13,5 ἑκατομμύρια ἀθῶα ἔμβρυα ἔχουν δολοφονηθεῖ.**

Πάνω ἀπὸ μία ὀλόκληρη Ἑλλάδα ἔχει «φονευθεῖ»! Καὶ ἡ ἔμβρυοκτονία συνεχίζεται...!

* * *

Σ' αὐτὴν τὴν παράλογη ἱστορία εἶναι ἀξιοσημείωτη ἡ παραπληροφόρηση, ποὺ μὲ τὴν μορφή τῆς *προπαγάνδας* ἀποκρύπτει τὴν οὐσία τῆς πράξης. **Τὸ νόημα τῶν λέξεων ἀλλάζει ἢ χρησιμοποιεῖται ἐπιλεκτικά,** προκειμένου νὰ δηλώσει τὸ προκατασκευασμένο ἰδεολόγημα, ποὺ βέβαια ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια.

Ἔτσι, ἡ λέξη «ἐκτρωση» ἀντικαταστάθηκε μὲ τὸν ὄρο: «τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης...» κι αὐτὸ **γιατὶ ἡ «ἐκτρωση» παραπέμπει στὴν βίαιη διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ στὸν φόνο τοῦ ἀνυπεράσπιστου ἔμβριου.**

Ὁ ἀείμνηστος καθηγητῆς τῆς Νομικῆς **Ἀντώνιος Μανιάκης** σημείωνε σὲ σχετικὸ ἄρθρο του:

«... τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι πρᾶγμα ἢ ἀπλὴ ἰδιότητα τοῦ γυναικείου σώματος, ἀλλὰ κύτταρο ζωῆς. Τὸ κυοφορούμενο ἀποτελεῖ ζωὴ ποὺ ἀναπτύσσεται καὶ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέχρι τὸν τοκετὸ μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν υγεία τῆς ἐγκύου. Για τὸ λόγο αὐτὸ χρῆζει ἰδιαίτερης προστασίας ἀπὸ τὸ δίκαιο»².

Ὁμως, ὅπως εἶναι φανερό, ἡ προστασία αὐτὴ δὲν παρέχεται ἀπὸ τὸν «ἐκτρωτικὸ» νόμο στὸ ἀπειλούμενο μὲ ἐκτρωση ἔμβρυο, μάλιστα συμβαίνει τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο.

Ἐξ ἄλλου, σύμφωνα μὲ πολλοὺς ἔγκριτους Νομικοὺς Συνταγματολόγους, **ὁ νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικὸς δεδομένου ὅτι ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 5, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, μὲ τὴν ὁποία κατοχυρώνεται τὸ δικαίωμα στὴν ζωὴ κατὰ τρόπο ἀπόλυτο. Ἡ συνταγματικὴ διάταξη δὲ διακρίνει μεταξὺ γεννημένου καὶ κυοφορούμενου, οὔτε ἐξουσιοδοτεῖ τὸ νομοθέτη νὰ κάνει τέτοια διάκριση.**

2. Ἐφημ. «Ἐλευθεροτυπία», 11.6.1986, σελ. 9.

Τὸ ἄρθρο 2 τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Σύμβασης γιὰ τὴν προάσπιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν» (Ε.Σ.Δ.Α.) ὀρίζει ὅτι:

«Σὲ κανένα δὲ μπορεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ ἐκ προθέσεως θάνατος, παρὰ μόνο εἰς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ δικαστηρίου σὲ περίπτωση ἀδικήματος ποὺ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ νόμο μὲ τὴν ποινὴ αὐτῆ».

Κι ὁμως, **στὸ κυοφορούμενο ἔμβρυο μὲ τὴν ἔκτρωση οὐσιαστικὰ ἐπιβάλλεται ἡ «θανατικὴ ποινὴ», χωρὶς νὰ ἔχει κάνει κάποιον «ἔγκλημα»...**

* * *

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐκτρώσεις ἔχουν παγκοσμίως πολλοὺς φανατικούς ὑποστηρικτὲς καὶ ὀπαδούς, οἱ ὅποιοι μὲ σαθρὰ «ἐπιχειρήματα» προσπαθοῦν νὰ πείσουν γιὰ τὴν νομιμότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναγκαιότητά τους.

● **Ἔ**να τέτοιο ἐπιχείρημά τους, ἀπὸ τὰ πιὸ διαδεδομένα, εἶναι... «ἀνθρωπιστικό»! **Δ**ὲν εἶναι σωστό, ὑποστηρίζουν, νὰ γεννηθεῖ ἓνα παιδί μὲ προβλήματα υγείας καὶ νὰ ὑποφέρει...».

Μὲ τὴν «λογικὴ» αὐτὴ θὰ ἔπρεπε καὶ ὅλους ὅσοι ὑποφέρουν νὰ τοὺς «ἀπαλλάξουμε» ἀπὸ τὸν πόνο τους, σκοτώνοντάς τους... **Δ**ὲν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τῆς «εὐθανασίας» εἶναι συνήθως καὶ ὑπέρμαχοι τῆς «εὐγονικῆς» καὶ τῶν ἐκτρώσεων καὶ ἀντίθετα.

Πρόσφατα, μάλιστα, ἐπιστήμονες ἀπέδειξαν ὅτι **τὸ ἔμβρυο αἰσθάνεται πόνο, πονάει δηλαδὴ ὅπως ὅλοι μας, πρὶν ἀπὸ τὴν 8ῃ ἐβδομάδα**³. **Γ**εγονὸς ποὺ ἀνατρέπει καὶ ἀκυρώνει τὸ δῆθεν «ἀνθρωπιστικὸ» ἐπιχείρημα τῶν ὀπαδῶν τῶν ἐκτρώσεων, ἀφήνοντάς τους ἠθικὰ ἀκάλυπτους...

Ἄλλωστε, οἱ περισσότερες «ἀσθένειες» (Μεσογειακὴ Ἀναιμία, Σύνδρομο Down κλπ.), γιὰ τὶς ὁποῖες δολοφονοῦνται τὰ ἀγέννητα παιδιά ὅταν «διαγνωσθεῖ» ὅτι πάσχουν, μὲ τὴν βοήθεια τῆς ἐπιστήμης ἀντιμετωπίζονται ἀποτελεσματικά. **Τὸ** δὲ προσδόκιμο ζωῆς τῶν «ἀσθενῶν» ἔχει αὐξηθεῖ καὶ ἡ ποιότητα ζωῆς τους ἔχει βελτιωθεῖ.

3. Maureen Condic, Phd., Ἀναπληρώτρια Καθηγήτρια τῆς Νευροβιολογίας καὶ Ἀνατομίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γιούτα-Η.Π.Α. **Κ**ατέθεσε τὸν Μάιο τοῦ 2013, ὡς εἰδικὸς **στὴν ἀνθρώπινη ἔμβρυϊκὴ ἀνάπτυξη**, στὴν Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. ● Βλ. www.lifenews.com/2013/05/23/expert-tells-congress-unborn-babies-can-feel-pain-starting-at-8weeks/

• Αυτό το γλυκό μωράκι **έπέζησε μετά από... έκτρωση**. Έάν είχε επιτύχει η έκτρωση, θα είχε καταλήξει στα «σκουπίδια» κάποιου νοσοκομείου...!

«Μεγάλη θέληση να ζήσει απέδειξε ότι έχει η μικρή **Αμέλια Χάντ, η οποία γεννήθηκε παρότι η μητέρα της, Σάνον Σκίνερ, είχε κάνει έκτρωση!**

Το μωρό παρέμεινε ζωντανό και ήρθε στον κόσμο με καισαρική στην Βρετανία, κάνοντας την 20χρονη μαμά της να νιώθει τύψεις πού πήγε

να σκοτώσει την “μαχίτρια” κόρη της...

• “Πάντα θα μετανιώω για την επιλογή μου να κάνω έκτρωση.... Δεν θα μετανώσω ποτέ όμως πού απέκτησα τάν Αμέλια”, δηλώνει τώρα η Σάνον». (Πηγή: www.pronews.gr - 25.5.2014).

Αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχει πάντα στις εξετάσεις προγεννητικού έλέγχου, με τις οποίες γίνεται η «διάγνωση», το ποσοστό λάθους (σύμφωνα με μελέτες ανέρχεται στο 5%), καθώς και «οι κίνδυνοι πρόκλησης δυσμενών επιπλοκών», τόσο στην γυναίκα όσο και στο παιδί⁴.

Κατά τ' άλλα η ύποκριτική κοινωνία μας στέκεται με αποτροπιασμό στο όντως αποτρόπαιο φαινόμενο του Καιάδα της αρχαίας Σπάρτης, και στις απάνθρωπες μεθόδους του Ναζισμού⁵, ενώ υπερθεματίζει και νομοθετεί υπέρ του συγχρόνου και άπειρος μεγαλύτερου Καιάδα, αυτού των Έκτρώσεων.

4. «Ανάλογα αποσιωπώνται οι κίνδυνοι πρόκλησης δυσμενών επιπλοκών από τη χρήση επεμβατικών εξετάσεων (σ.σ. προγεννητικών). Έτσι, η πιθανότητα να προκληθεί πρόβλημα στη μητέρα ή και να καταστραφεί ένα υγιές έμβρυο δεν είναι εδκαταφρόνητη...» (Μητροπ. Μεσογαίας κ. Νικολάου Χατζηνικολάου, «Βιοηθικά διλήμματα και ποιμαντικοί προβληματισμοί για την αρχή της ζωής», Όμιλία στην Τακτική Σύνοδο της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος, 9 Οκτωβρίου 2014).

5. Οι συνάνθρωποί μας με σύνδρομο Down ήταν οι πρώτοι πού βίωσαν το ρατσισμό των εθνικοσοσιαλιστών του Χίτλερ και οδηγήθηκαν μαζικά σε μαρτυρικό θάνατο. Οι πρώτοι για τους οποίους οι ναζιστές επινόησαν την έννοια «ζωή χωρίς καμιά αξία». Στην άπολογία του στο διεθνές δικαστήριο εγκλημάτων πολέμου της Νυρεμβέργης ο Καρλ Μπράντ, ένας από τους υπευθύνους των προγραμμάτων «ευθανασίας», δήλωσε: «... ποτέ δεν είχα άλλη πρόθεση από το να βοηθήσω, ώστε να περιορισθεί γι' αυτά τα κακόμοιρα πλάσματα ή γεμάτη βία να υπαρξή τους». Άραγε, πόσο αλήθεια διαφέρει αυτή η φρικτή αντιμετώπισή τους από την αντιμετώπιση πού έχουν στις ημέρες μας, αφού τις περισσότερες φορές τους στερούμε το δικαίωμα στην ζωή και δεν τους επιτρέπουμε να γεννηθούν; Και βεβαίως, τα σκοτώνουμε πάντα για τό... «καλό» τους, για να μην «υποφέρουν»!

● **Επιπροσθέτως**, οί ύποστηρικτές τής ἔκτρωσης διατείνονται, ὅτι τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι αὐτόνομος ἄνθρωπος καὶ δὲν ἔχει ψυχὴ, ἀλλὰ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ σώματος τῆς γυναίκα, ἡ ὁποία ἔχει τὸ «δικαίωμα» τῆς ἐπιλογῆς νὰ αὐτοδιαχειρίζεται τὸ σῶμα της καὶ νὰ εἶναι ἡ μόνη ἀρμόδια νὰ ἀποφασίζει ἐὰν θὰ γεννήσει ἓνα παιδί ἢ ἂν θὰ «ἀπαλλαγεῖ» ἀπ' αὐτό.

Στὸ διαδίκτυο εἶδαμε ἓνα ὠραῖο σύνθημα, ποὺ περιγράφει μὲ δυὸ φράσεις τὸ «δικαίωμα ἐπιλογῆς» τῆς μητέρας: **«Ἡ μόνη ἐπιλογὴ μιᾶς μητέρας ποὺ ἐγκυμονεῖ... εἶναι ἡ γέννηση τοῦ παιδιοῦ της»!**

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὴν θεωρία «τῆς διαδικασίας ἐμψυχώσεως» (δηλ. ὅτι τὸ ἔμβρυο δὲν ἔχει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ψυχὴ, ἀλλὰ ἐμψυχοῦται τὶς πρῶτες 14 ἡμέρες ἢ καὶ ἀργότερα). Σύμφωνα μὲ τὴν Χριστολογικὴ δογματικὴ διδασκαλία της (Γ' καὶ ΣΤ' Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι), τὸ ἔμβρυο ἐμψυχοῦται καὶ συνιστᾶ αὐτοτελεῖ ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα *«ἀμα τῇ συλλήψει»* καὶ *«ἐξ ἄκρας συλλήψεως»*⁶. **Δὲν νοεῖται δηλ., ἔστω κι ἀπειροελάχιστο χρονικὸ διάστημα, σῶμα ἄνευ ψυχῆς, οὔτε ψυχὴ ἄνευ σώματος.**

Λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: *«Ἄμα δὲ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ πέπλασται· οὐ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ ὕστερον»*. (*«Ἐκδόσις ἀκριβῆς τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως»*, ἐκδ. Πουρναρᾶ, Θεσ/νίκη 1976, σελ. 150). **Κ**αὶ συμπληρώνει ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης: *«Οὔτε γὰρ σῶμα πρὸ τῆς ψυχῆς ὑφίστατο (= ὑπῆρχε), οὔτε ψυχὴ πρὸ τοῦ σώματος»* (PG 89, 724). **Γ**ι' αὐτὸ καὶ ὁ θάνατος ἐπέρχεται μόνο ὅταν ἡ ψυχὴ ἀποχωρισθεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σύγχρονη γενετικὴ καὶ ἐμβρυολογικὴ ἐπιστῆμη ἐπιβεβαιώνει, ὅτι τὸ ἔμβρυο ἔχει ὅλες τὶς γενετικὲς πληροφορίες (DNA), ὡς αὐτόνομος ἄνθρωπος, ἀπὸ τὴν σύλληψή του καὶ ὄχι ἀπὸ κάποια ἐβδομάδα τῆς κυήσεώς του ἢ ἀπὸ τὴν γέννησή του, *«...δὲν εἶναι μία ἐν δυνάμει ζωὴ, ἀλλὰ ζωὴ μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἐνήλικα»*⁷.

6. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ὁμιλώντας γιὰ τὴν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Χριστό, ἀναφέρει: *«... ἐξ ἄκρας συλλήψεως ἐνώσας ἐαυτῶ καθ' ὑπόστασιν»* (Ε.Π.Ε., τόμ. 15Α, σελ. 202).

7. **«Ἡ** ἀνάπτυξη τοῦ ἐμβρύου χαρακτηρίζεται ἀπὸ μία κανονικὴ, προβλέψιμη καὶ σύνθετη ἀλληλουχία γεγονότων καὶ δὲν ὑπάρχει κάποια εἰδικὴ στιγμή, ποὺ

Ἐμβρυο 12 ἐβδομάδων. Νομίζετε ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ ζήσει, ἐπειδὴ εἶναι... «ἀνεπιθύμητο»;

«Από την στιγμή κατὰ την ὁποία 23 χρωμοσώματα τοῦ σπερματοζωαρίου ἔνωθουν μὲ τὰ 23 χρωμοσώματα τοῦ ὠαρίου, δημιουργεῖται ἕνας νέος ἀνθρώπινος ὄργανισμός, διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς γεννήτορές του. **Τὸ ἔμβρυο ἀπὸ τὴν ἡλικία τοῦ 1–1,5 μηνὸς παρουσιάζει τὰ ἀνθρώπινα σωματικὰ χαρακτηριστικά. Στὶς 3 ἐβδομάδες τὸ ἔμβρυο, ἂν καὶ μόλις 2,5 ἑκατοστά, ἔχει τὶς καταβολὲς ματιῶν, πνευμόνων, στομάχου, σπονδυλικῆς στήλης καὶ καρδιάς. **Ἡ καρδιά του χτυπᾷ ἤδη ἀπὸ τὴν 18ῃ ἡμέρα. Μετὰ τοὺς 2,5 μῆνες δὲν δημιουργεῖται κανένα νέο ὄργανο, ἀπλῶς αὐξάνει ὅ,τι ὑπάρχει»⁸.****

* * *

Καὶ ἐπανερχόμεστε στὸν ἔμβρυοκτόνο νόμο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ὁ νομοθέτης αὐθαίρετα ἀποφαίνεται ὅτι: «Δὲν εἶναι ἄδικη πράξη ἢ τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης ποῦ ἐνεργεῖται μὲ τὴν συναίνεση τῆς ἐγκύου...». Καὶ συνεχίζει στὸν καταχρηστικὸ ἐπίσης προσδιορισμὸ τῆς ἔκτρωσης, ὡς «μὴ ἄδικης» (καὶ βέβαια ἀτιμώρητης) πράξης, ἕως καὶ τὴν 12ῃ ἐβδομάδα κύησης, χωρὶς καὶ κάποια «δικαιολογία», ἀρκεῖ μόνο ἢ ἀποτρόπαια ἀπόφαση τῆς μητέρας νὰ χαρακτηρίσει τὸ σπλάγχνο της... «ἀνεπιθύμητο»!

Ὅμως, τὸ ἔμβρυο ποῦ θὰ προέλθει ἀπὸ βιασμὸ ἢ ἀποπλάνηση ἢ αἰμομιξία... παύει (κατὰ τὸ νομοθέτη πάντα) νὰ ἔχει δικαίωμα στὴν ζωὴ πέρα ἀπὸ τὴν 12ῃ ἕως καὶ τὴν 19ῃ ἐβδομάδα καὶ μέχρι τότε δὲν εἶναι «ἄδικη» πράξη ἢ ἔκτρωσή του!

Καὶ συνεχίζεται ὁ αὐθαίρετος παραλογισμὸς, διότι τὸ ἔμβρυο, ποῦ θὰ «διαγνωστεῖ» μὲ «ἐνδειξεις (!) σοβαρῆς ἀνωμαλίας...», δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα στὴν ζωὴ μέχρι καὶ τὴν 24ῃ ἐβδομάδα, καί,

ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ γίνεται πῶς ἄξια σεβασμοῦ καὶ ἀπόκτησης ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἡ ἀξία της εἶναι ἐγγενής. Τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι μία ἐν δυνάμει ζωὴ, ἀλλὰ ζωὴ μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἐνήλικα, ὅπως τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ σχηματισμένα ἔμβρυα, τὰ νεογέννητα, τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἐφήβους. Τὸ ἔμβρυο στὰ ἀρχικὰ στάδια ἀνάπτυξής του δὲν εἶναι κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ ἕνα ἀνθρώπινο ὄν. **Εἶναι ἀνθρώπος** σὲ ἕνα πολὺ ἀρχικὸ στάδιο ἀνάπτυξής του...» (Ἐμμ. Παναγόπουλος, Ἄμ. Ἑπ. Καθηγητῆς Χειρουργικῆς, Διευθυντῆς Χειρουργοῦ Ε.Σ.Υ., www.drasmus.gr/EE396E4E.el.aspx).

8. «Ἀξιοπρόσεκτες θέσεις καὶ μαρτυρίες γιὰ τὶς Ἀμβλώσεις», ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσ/νίκη 2011, σελ. 6. Μπορεῖτε νὰ τὸ κατεβάσετε ἀπὸ τὸ διαδίκτυο δωρεάν: <http://orthodoxoskypseli.gr/dat/AA19ED4F/file.pdf>, ὅπως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον βιβλίο, ἐπίσης τῶν ἐκδόσεων «Ὁρθ. Κυψέλη»: † π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου, «**Σκέψου τὸ σπλάγχνο σου**», Θεσ/νίκη 2011: <http://orthodoxoskypseli.gr/dat/3F616465/file.pdf>.

**Μου άξιζε
η θανατική ποινή;**

Το 'έγκλημα' μου ήταν ότι η σύλληψή μου προκλήθηκε από βιασμό.
'Ετσι την επόμενη φορά που θ' αγκασιάτε να μιλάτε για άμβλωση, και' εξείρεσαι'
λόγω βιασμού κι αφοροτίξιος, σε φτάνει εμένα.
Με λένε Ρεβέκκα.

Εγώ είμαι αυτή η εξείρεση.

Αμφισβητήστε την άμβλωση.

FEMINISTS FOR LIFE
OF IRELAND
feministsforlife.org

Μεταφρασμένο και παραφρασμένο: Ομάδα γυναικών φοιτητριών
http://www.ajpa.ie.org/ - 2010

Αυτή η ώραία άφισα δίνει με σαφήνεια απάντηση σε όσους υποστηρίζουν την έκτρωση λόγω βιασμού της μητέρας (στη Χώρα μας «έπιτρέπεται» μέχρι και την 19η εβδομάδα κύησης!).

Είναι όντως φοβερό και πολύ τραυματικό για τη γυναίκα το άποτρόπαιο γεγονός του βιασμού. Όμως, τί φταίει το άνυπεράσπιστο έμβρυο; Άς ρωτήσουν τη Ρεβέκκα της άνωτέρω άφίσας, έαν θα προτιμούσε να μην είχε γεννηθεί...!

Ή έννοια της *Μητρότητας* έχει διαχρονικά συνδεθεί άρρηκτα με αυτην της *θυσίας*. **Υ**πήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν εκατομμύρια ήρωίδες μητέρες άνα τους αιώνες, που προτιμούν να θυσιάσουν άκόμα και την ζωή τους, για να ζήσουν τα παιδιά τους, άκόμη και έαν αυτά δέν έχουν γεννηθεί και φιλοξενούνται στην μήτρα τους⁹.

9. Βλ. ένδεικτικά στο Περιοδικό (Ε.Π.Ο., άριθμ. τεύχους 144 / 2014, σελ. 18-20) την περίπτωση μιās τέτοιας ήρωίδας μητέρας, μάάλιστα Ύπερπολύτεκνης με 10 παιδιά, ή όποια κατά την διάρκεια της έγκυμοσύνης της, άν και προσβλήθηκε από καρκίνο, *άρνήθηκε να άποβληθεί σε χημειοθεραπειες για να μην βλάψει το άγέννητο παιδί της!*

σαν κάποιος άνεπιθύμητος όγκος στο σώμα της μητέρας, έπιτρέπεται άπο το νόμο να «άποβληθεί» βιαίως...!

Τέλος, έαν ή ζωή της έγκυκού διατρέχει κίνδυνο, ή έκτρωση μπορεί να πραγματοποιηθεί σε όποιοδήποτε στάδιο της έγκυμοσύνης. Τότε δικαίωμα στην ζωή έχει μόνο ή μητέρα και όχι το παιδί!

Σκεφθείτε τώρα την υποθετική περίπτωση, κατά την όποια μετá άπο ένα άτύχημα κινδυνεύουν να πεθάνουν ή μητέρα και το παιδί της. **Υ**πάρχει όμως ή δυνατότητα οι γιατροί να σώσουν έναν άπο τους δύο. **Έ**αν υποθέσουμε ότι ή μητέρα έχει τις αισθήσεις της και της τεθει το δίλημμα, *πόσες μητέρες πιστεύετε θα έπέλεγαν να ζήσουν αυτές κι όχι το παιδί τους; Έ*λάχιστες, ίσως και καμμιά!

Έχει διαπιστωθεί ότι, εάν μπορούσαν οι μητέρες να δούν το αγέννητο παιδί τους, πρὶν ἀποφασίσουν νὰ προβοῦν σὲ ἔκτρωση, ἐλάχιστες θὰ προχωροῦσαν στὴν ἀποτρόπαια αὐτὴ πράξη.

Ὁ διάσημος γυναικολόγος Dr Bernard Nathanson ἔχει ἐπισημάνει τὸ ἐξῆς σημαντικό:

«Ἄν τὸ κοιλιακὸ τοίχωμα τῆς ἐγκύου γυναίκας ἦταν διάφανο, τί εἶδους νόμους θὰ εἶχαμε γιὰ τὴν ἔκτρωση;».

• (ἀπὸ τὴν συγκλονιστικὴ ταινία: «**Σιωπηλὴ κραυγὴ**», ὅπου παρουσιάζεται ἡ ἔκτρωση ἐνὸς ἐμβρύου 10 ἐβδομάδων. **Μία** ταινία, πὸ ὅλες ὅσες σκέπτονται τὴν ἔκτρωση, πρέπει νὰ δοῦν καί, ἂν εἶναι δυνατόν, μαζί μὲ ὅσους τὶς πιέζουν νὰ κάνουν ἔκτρωση, πρὶν ἀποφασίσουν νὰ καταστρέψουν δυὸ ζωές, τοῦ παιδιοῦ τους καὶ τὴν δική τους)^{10, 11}.

* * *

10. Περιγράφει ὁ ἴδιος γιατρός: «... ὅταν ἡ ἄκρη τοῦ ἀναρροφητήρα κτυπᾷ τὸν ἀμνιακὸ σάκο, τὸ παιδί ἀναπνέει. Ἄντιλαμβάνεται ὅτι κάτι ἐπιθετικὸ γίνεται καὶ ἀναπνέει μακριά. Τὴν στιγμὴ πού τὸ ἄκρο τοῦ ἀναρροφητήρα ἀρχίζει νὰ κινεῖται, τὸ ἔμβρυο τὸ καταλαβαίνει καὶ ἀρχίζει νὰ ἀναρριχᾶται στὴν κορυφὴ τῆς μήτρας. Μπορεῖς νὰ δεῖς τὸ στόμα του νὰ ἀνοίγει σὲ μίαν σιωπηλὴ κραυγὴ, τὴν καρδιά νὰ ἐπιταχύνει τὸν ρυθμὸ της, τὰ ἄκρα νὰ κινεῖται γρηγορότερα, τὸ παιδί νὰ γυρίζει ταχύτατα... Τὸ δράμα τελειώνει μὲ τὸν διαμελισμὸ τοῦ παιδιοῦ μπροστὰ στὰ μάτια σου» (Dr B. Nathanson).

• **Οἱ** ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ δοῦν τὴν ταινία «**Σιωπηλὴ κραυγὴ**» στὴν ἰστοσελίδα: www.pefir.gr (στὸ πεδίο: «**ΦΑΚΕΛΟΣ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ**», ὅπου ὑπάρχουν ἀναρτημένα καὶ πολλὰ ἄλλα σχετικὰ ἐνημερωτικὰ βίντεο, κείμενα καὶ φωτογραφίες). **Γιὰ** ὅσους δὲν ἔχουν πρόσβαση στὸ διαδίκτυο μποροῦμε νὰ τὴν ἀποστείλομε δωρεάν.

11. Εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ ἐπιστήσουμε τὴν προσοχὴ σὲ ὅσους ἐπιλέγουν τὴν μέθοδο τῆς ἐξωσωματικῆς γονιμοποιήσεως, προκειμένου ν' ἀποκτήσουν παιδί, διότι ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων ἠθικῶν, θεολογικῶν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικῶν προβλημάτων καὶ διλημάτων, πού προκύπτουν ἀπὸ τὴν μὴ «φυσικὴ» αὐτὴ διαδικασία, εἶναι κοινὴ πρακτικὴ νὰ γονιμοποιῶνται περισσότερο ἀπὸ ἓνα (1) ἔμβρυα, συνήθως 4-5 ἢ ἀκόμη καὶ 10 καὶ ἀπὸ αὐτὰ νὰ ἐπιλέγονται τὰ πιὸ «ἰσχυρὰ» καὶ νὰ ἐμφυτεύονται στὴν μήτρα τῆς γυναίκας. **Τὰ «πλεονάζοντα» ἔμβρυα καταστρέφονται** ἢ καταψύχονται («κρυοσυντήρηση»), γιὰ μελλοντικὴ χρῆση, ἢ χρησιμοποιοῦνται γιὰ πειράματα. **Αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ γίνονται οὐσιαστικὰ «ἐκτρώσεις» πολλῶν ἐμψυχωμένων ἐμβρύων στὴν ἀπαρχὴ τῆς ζωῆς τους, τόσο ἀνὰ γυναίκα, ὅσο καὶ ἀθροιστικά.** Στὴν περίπτωσι πολλοῦ ἀπλῆς ἐγκυμοσύνης (3δυμα, 4δυμα κλπ.)... οἱ γιατροὶ πιέζουν τὴν μητέρα νὰ δεχθῆ «ἐπιλεκτικὴ» ἔκτρωση (ἢ «ἐπιλεκτικὴ μείωσι τῶν ἐμβρύων»), ὅπως ὠραιοποιημένα ὀνομάζεται) καὶ νὰ «ἀφαιρεθοῦν» 1 ἢ 2 ἢ περισσότερο ἔμβρυα, τὰ πιὸ «ἀδύναμα», προκειμένου νὰ ζήσουν τὰ ὑπόλοιπα 1 ἢ 2 καὶ σπάνια 3. Προκύπτει ὁμως τεράστιο ἠθικὸ δίλημμα, ὅταν πρέπει γιὰ νὰ γεννηθῆ ἓνα παιδί, τὸ ὁποῖο φυσικὰ εἶναι ἄθωο καὶ δὲν φέρει καμμία εὐθύνη, νὰ θανατωθοῦν τόσα ἄλλα!

Είναι προφανές ότι **ἐπιβάλλεται νὰ καταργηθεῖ ἄμεσα ὁ νόμος καὶ νὰ ἀπαγορευθοῦν ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἑκτρώσεις.**

Κάθε ἔγκυος γυναίκα πρέπει νὰ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη τῆς κυοφορίας τοῦ παιδιοῦ της, ὡς φιλοξενούσα στὴν μήτρα της ἕναν ἄλλο, μοναδικὸ ἄνθρωπο κι ὄχι ἕνα «κτῆμα» της ἢ ἕνα μέλος τοῦ σώματός της¹². **Τὴν** ἴδια εὐθύνη ἔχει φυσικὰ καὶ ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ.

Μάλιστα, σὲ περίπτωση οἰκονομικῆς ἀδυναμίας νὰ ἀναλαμβάνει ἡ Πολιτεία ὅλα τὰ ἔξοδα, κι ὄχι ὅπως δυστυχῶς γίνεται σήμερα, πὺρὶ ἡ **δαπάνη γιὰ τὴν ἔκτρωση καλύπτεται ἀπὸ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα,** ἐνῶ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα εἶναι οὐσιαστικὰ ἐλάχιστα. **Καὶ** σὲ ἀκραίες περιπτώσεις, πὺρὶ ἡ μητέρα ἀδυνατεῖ νὰ μεγαλώσει τὸ παιδί της, αὐτὸ νὰ δίνεται γιὰ υἰοθεσία σὲ ἄτεκνα ζευγάρια. **Καὶ** ἂν κάποια παιδάκια γεννηθοῦν «ἄρρωστα» νὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ ἀγάπη, φροντίδα καὶ σεβασμὸ, ὅπως κάθε ἄλλος ἀσθενής.

«Ἡ Ἑκτρωση γιὰ κανένα λόγο δὲν εἶναι λύση..., γιὰ ὅλους ὁμῶς τοὺς λόγους εἶναι φόνος»¹³!

Ἐπίσης, θα πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει σοβαρὰ ἡ **τύχη τῶν «κατεψυγμένων» ἐμβρύων,** τὰ ὁποῖα φυλάσσονται σὲ εἰδικὰ κέντρα. **Σύμφωνα** μὲ τὴν νομοθεσία διατηροῦνται γιὰ μία δετία καὶ ἐὰν μέχρι τότε **δὲν ἐνδιαφερθοῦν γι' αὐτὰ οἱ γονεῖς, καταστρέφονται.** **Στὴν Ἀγγλία** τὸ 1996, μὲ τὴν πάροδο τῆς πρώτης πενταετίας ἀπὸ τὴν ψήφιση τοῦ σχετικοῦ νόμου, ἔπρεπε νὰ ἀποφασισθεῖ ἡ τύχη τῶν ἐμβρύων, πὺρὶ βρισκόνταν σὲ κρυσυντήρηση σὲ κλινικὲς ἐξωσωματικῆς γονιμοποίησης. **Τὴν 1η Αὐγούστου 1996 περίπου 3.000 ἐμβρυα καταστράφηκαν στὶς κλινικές!!!** Πόσες χιλιάδες τέτοια «ξεχασμένα» ἐμβρυα καταστρέφονται στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλο τὸν Κόσμο; Ἀλίμονο, πῶς μᾶς ἀνέχεται ἀκόμα ὁ Θεός...!

(Βλ. «**Εἰδικὸ Ἀφιέρωμα στὰ ἐπίκαιρα θέματα: Ἐξωσωματικὴ Γονιμοποίηση καὶ Προγεννητικὸς Ἐλεγχος. ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ;**», Ε.Π.Ο., ἀριθμ. τεύχους 90/2001).

12. Τὰ παιδιά, σύμφωνα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία, δὲν εἶναι δικά μας, «ιδιοκτησία» μας, γιὰ νὰ ἐπιλέγουμε ἐὰν θα γεννηθοῦν ἢ ὄχι καὶ νὰ τὰ κάνουμε ὅ,τι θέλουμε, ἀλλὰ ἡ σύλληψη (καὶ ἡ γέννησή τους) ἔχει τὴν ἀρχὴ τῆς «*ἄνωθεν*» καὶ εἶναι **δῶρο τοῦ Θεοῦ.** • Ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «... *τὸ τεκεῖν ἄνωθεν ἔχει τὴν ἀρχήν, ἀπὸ τῆς Θεοῦ προνοίας, καὶ οὕτε γυναικὸς φύσις, οὕτε σπουσία, οὕτε ἄλλο οὐδὲν ἀνταρκὲς πρὸς τοῦτό ἐστιν*» (PG 54, 639). • Κατὰ δὲ τὸν μακαριστὸ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς: «...*ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ, ὁ ἄνθρωπος συνεργεῖ*» (Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος. Μελετήματα Ὁρθοδόξου Θεολογίας», ἐκδ. Ἀστήρ, Ἀθήνα 1993, σελ. 118).

13. Βλ. ἄρθρο μὲ τίτλο: «Υπάρχει λύση γιὰ τὸ Σύνδρομο Down;», http://pefip.gr/?page_id=575).

Είναι έπιτακτική ανάγκη νά κατανοήσουμε, ότι οί χιλιάδες έκτρώσεις πού γίνονται κάθε χρόνο στην Πατρίδα μας, οί όποιες μέ νόμο ύποστηρίζονται από τò Κράτος, έχουν έπιφέρει τήν «όργή» τού Θεοϋ, ό ‘Όποιος, από φιλευσπλαχνία, θέλει νά μᾶς παιδαγωγήσει καί νά μᾶς φέρει σέ έπίγνωση καί μετάνοια.

ῥΕλεγε χαρακτηριστικά ό σύγχρονος Γέροντας Παΐσιος ό Αγιορείτης († 1994):

«...ῐταν παραβαίνει ένας άνθρωπος μία έντολή τού Εϋαγγελίου, εϋθύνεται μόνον αϋτός. **ῐ**ταν όμως κάτι πού αντίκειται στις έντολές τού Εϋαγγελίου γίνεται από τò Κράτος νόμος, τότε έρχεται ή όργή τού Θεοϋ σέ όλο τò ῥΕθνος, γιά νά παιδαγωγηθεΐ»¹⁴.

Οί γυναΐκες πού σκέφτονται ή πιέζονται νά προβοϋν σέ έκτρωση, ᾶς προβληματιστοϋν, πρὶν σκοτώσουν τò ίδιο τò παιδί τους καί καταστραφοϋν καί οί ίδιες ψυχικά καί σωματικά¹⁵. **Τ**ις προ-

ῐνα συγκλονιστικό βίντεο μέ τίτλο: «**Αγαπητή μέλλουσα μαμά**», μέ άφορμή τήν «Παγκόσμια Ἡμέρα γιά τὰ παιδιά μέ Σύνδρομο Down» (21η Μαρτίου) ανέβηκε στοϋ YouTube (<https://youtu.be/IVyZSLkFZKY>), **σε μία προσπάθεια νά καταλάβουν οί μελλοντικοί γονεΐς, πὼς τὰ παιδιά μέ τήν συγκεκριμένη γενετική «πάθηση» μπορούν νά είναι εϋτυχισμένα.** • Παρουσιάζει μία ομάδα 15 νεαρῶν, ένηλικῶν καί παιδιῶν, από όλη τήν Εϋρώπη, μέ σύνδρομο Down. **ῐ** καθένας έξ αϋτῶν στέλνει ένα έλπιδοφόρο μήνυμα σέ μία μέλλουσα μητέρα, πού άνησύχησε μόλις έμαθε ότι τò παιδί της έχει τò συγκεκριμένο σύνδρομο.

Σᾶς συνιστοϋμε νά τò δείτε καί ιδιαίτερα όσες θέλουν ή πιέζονται νά «ρίξουν» τò άθῶ μωρό τους, γιατί, ἴσως, έχει Σύνδρομο Down!

14. Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, «Οίκογενειακή Ζωή», Λόγοι Δ΄, έκδ. Ἱεροϋ Ἡσυχαστηρίου «Εϋαγγελιστής Ἰωάννης ό Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκη 172014, σελ. 78.

15. **Ο**ί συνέπειες μίας έκτρωσης στην γυναΐκα, σύμφωνα μέ έπιστημονικές μελέτες, διακρίνονται σέ σωματικές καί ψυχολογικές.

Οί κυριότερες σωματικές συνέπειες εΐναι: • **Διάτρηση τῆς μήτρας καί ρήξη τού τραχήλου** • **Λοιμῶξεις τού γεννητικοϋ συστήματος** • **Θάνατος:** Ἡ έκτρωση εΐναι ή τρίτη σημαντικότερη αίτια θανάτου τῶν εφηβῶν, μετά τὰ άτυχήματα καί τὶς αϋτοκτονίες • **Στείρωση ή δευτεροπαθῆς άμηνόρροια** • **Επιπλοκές στις έπόμενες κήσεις,** ὅπως καθ΄ έξιν άποβολές, έξωμήτρια κύηση, άνεπάρκεια τού έσω τραχηλικοϋ στομίου, πρόωρος τοκετός, έμφάνιση προδρομικοϋ πλακούντα, άϋξημένη περιγεννητική νοσηρότητα καί θνησιμότητα • **Θρόμβωση καί έμβολή** • **Επιπλοκές από τήν άναισθησία** • Τα τελευταΐα χρόνια, σημαντικές μελέτες Ἀμερικανῶν έπιστημόνων ένοχοποιοϋν τὶς έκτρώσεις γιά άϋξηση τού κινδϋνου έμφάνισης καρκίνου τού μαστοϋ.

Οί ψυχολογικές συνέπειες εΐναι τόσες πολλές (έχουν καταγραφεί πάνω από 100), πού όδήγησε τούς έπιστήμονες νά τὶς συμπεριλάβουν στα συμπτώματα τού λεγομένου «**Μετεκτροωτικοϋ Συνδρόμου**» πού βασανίζει τὶς γυναΐκες, οί όποιες έχουν προβεί σέ έκτρωση.

τρέπουμε να επικοινωνήσουν με τὸν Σύλλογό μας, προκειμένου νὰ ἐνημερωθοῦν ὑπεύθυνα καὶ νὰ βοηθηθοῦν ψυχολογικά, ἠθικά καὶ ὑλικά (ἢ ἀνωνυμία εἶναι σεβαστή). Ἡ Π.Ε.ΦΙ.Π., ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ἔχει βοηθήσει ἑκατοντάδες τέτοιες περιπτώσεις.

Ἐνῶ, ὅσες ἤδη ἔχουν κάνει ἔκτρωση ἄς προστρέξουν στὸ Μυστήριο τῆς ἱ. Ἐξομολογήσεως, γιὰ νὰ ἐναποθέσουν τὸ βάρος τους στὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἄλλωστε δὲν ἐπιθυμεῖ τὸν θάνατο τοῦ ἀμαρτωλοῦ «ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτὸν» (Ἰεζεκιήλ 18, 23).

Τέλος, ἄς προσευχόμαστε ὅλοι νὰ φωτίσει ὁ Πανάγαθος τὰ «σκοτισμένα» μυαλὰ τῶν Πολιτικῶν μας, ὥστε νὰ σταματήσουν αὐτὴν τὴν «νόμιμη» γενοκτονία.

Ἐπεύθυνοι δὲν εἶναι μόνο ὅσοι ψήφισαν, πρὶν 30 χρόνια, αὐτὸν τὸν αἰμοσταγὴ νόμο, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἀπὸ τότε τὸν ἀνέχονται καὶ δὲν ἀγωνίζονται νὰ καταργηθεῖ¹⁶.

Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τὶς ἐξῆς: • **Αὐτοτραυματισμός.** • Ἔντονα ἐνοχικὰ συναισθήματα καὶ ἀδυναμία στὸν χειρισμὸ τους. • Αὐτοκτονικὸς ἰδεασμὸς, ἀπόπειρες αὐτοκτονίας. Τὸ 60% τῶν γυναικῶν, ποὺ ἔχουν κάνει ἔκτρωση, ἀναφέρουν ἰδεασμὸ αὐτοκτονίας, ἐνῶ τὸ 28% τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἐπιχειροῦν νὰ αὐτοκτονήσουν. • Χρῆση/κατάχρηση ναρκωτικῶν, ἀλκοόλ. • Ἄνορεξία, βουλιμία, σεξουαλικὰ ἀχαλίνωτη ζωὴ κλπ. • Ἐφιάλτες/ταραγμένος ὕπνος. • Θυμὸς. • Δυσκολία λήψης ἀποφάσεων. • Προβλήματα στὶς σχέσεις. • Προβλήματα στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Τὸ μετεκτρωτικὸ τραῦμα ἔχει συνδεθεῖ μὲ μείωση τῶν μητρικῶν δεσμῶν μὲ τὰ παιδιά ποὺ γεννῶνται μελλοντικά, βίαιη συμπεριφορά, κακοποίηση καὶ παραμέληση τῶν παιδιῶν, κ.ἄ. Τὸ 44% τῶν γυναικῶν, ποὺ ἔχουν προβεῖ σὲ ἔκτρωση, παραπονοῦνται γιὰ νευρικές διαταραχές, ἐνῶ τὸ 25% ἐπισκέπτεται ψυχίατρο.

16. Δυστυχῶς καὶ στὴν Κύπρο αὐτὸν τὸν καιρὸ ἐπιχειρεῖται νὰ «ἀπελευθερωθοῦν» νομικὰ οἱ ἔκτρώσεις. Βλ. σχετικὴ ἀναφορὰ στὸ Περιοδ. «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια», ἀριθμ. τεύχους 149/Μάρτιος 2016, σελ. 21.